

دلنوازی که گویای وجود استعداد های ناب کشاورزی در شهرستان ری است اما گسترانیدن افق دید و دقت بیشتر، صحنه های رقت انگیزی از زاغه نشینی به همراه بوی لجن زار و تعفن ناشی از یک کانال به ظاهر زه کشی و انباشت نخاله های ساختمانی فضای ذهن را دگرگون می کند. نزدیک جاده تعدادی دختر و پسر خردسال را با وضعیت ظاهری بسیار کثیف و آلوده، با شکل و شمایل کارتن خواب های شهر مشاهده می کنید کودکان معصومی که گویی به دست در حال جمع آوری زباله از داخل کانال هستند، گویا در حال جمع آوری ظروف پلاستیک ضایعاتی هستند. یکی از پاکستانی های مقیم این منطقه در هنگام اولین ورودش به مطب برایم از آن منطقه گفت (وی را یکی از همکارانم که در آن منطقه مطب داشت نزد من فرستاده بود) و بیان داشت که نزدیک 20 سال پیش چند نفر از کشاورزان ایرانی این منطقه سرپناهی برای کارگران کشاورز پاکستانی خود ساختند، اما کم

■ واکسن وبا

سرکار خانم مریم ب یکی از پزشکان محترم کشورمان، طی نامه ای در زمینه اسفبار بودن اوضاع واکسیناسیون در ایران (رازی و خوانندگان فروردین ماه) نامه ای پر درد نوشته اند که خواندن آن از چند لحاظ مهم است:

1- ایشان پزشک هستند و از صنف داروسازان نیستند، زیرا بسیاری از دست اندرکاران امر بهداشت فکر می کنند که داروسازان در این زمینه حق اظهار نظر ندارند!!!

2- ایشان در متن جامعه بودند و از نزدیک با بیماران تماس داشته اند.

3- قلم شیوا و پر دردی دارند.

نامه ایشان را با هم می خوانیم.

« ... هنگام رانندگی در ابتدای جاده شهرری به سمت ورامین، روبروی روستای فیروز آباد منطقه پل کوره ها، زمین های کشاورزی مرغوبی چشم هر بیننده ای را می نوازد، جاذبه های طبیعی

کم تعداد مهاجرین بیشتر شد و هم اکنون حداقل 20 خانوار پاکستانی ساکن این جا هستند. این تبعه پاکستانی با اشاره به رفت و آمد فصلی تعدادی از پاکستانی‌ها در طول سال به این منطقه از پایتخت علت هجوم هموطنان خود به ایران در سال‌های اخیر را بیشتر مربوط به وقوع سیل چهار سال پیش در این کشور دانست و گفت که بالا آمدن آب رودخانه سند در سال 1389 (2010 میلادی) و به دنبال آن وقوع سیل در استان‌های سرحد، سند، پنجاب و بلوچستان پاکستان باعث ویرانی حداقل یک میلیون خانه شده است و اکثر مهاجرین پاکستانی به کشورهای همسایه از جمله ایران مهاجرت کردند و این آلودگی‌نشینان از جمله قربانیان سیل 2010 به شمار می‌روند که برای زنده ماندن خود و خانواده‌هایشان به ایران آمده‌اند. علت وجود بوی متعفن در فضای عمومی این منطقه را سرریز شدن فاضلاب ساکنان در کانال علائین می‌دانند. متأسفانه، تمامی این مراکز صنعتی مانند قالی‌شویی، سنگ‌شویی و همچنین منازل مسکونی فاضلاب خود را در این منطقه رها می‌کنند. فضای این منطقه با وجود رونق سبزی‌کاری، بسیار آلوده است، سطح بهداشت اتباع خارجی ساکن در این منطقه بسیار پایین می‌باشد و آنان با آتش زدن زباله و نخاله‌ها و هم‌چنین لاستیک بر مشکلات زیست محیطی این منطقه دامن می‌زنند.

بیماری‌های وبا، مالاریا، سل و سرخک از جمله شایع‌ترین بیماری‌های اتباع خارجی ساکن در منطقه فیروزآباد و اطراف آن هستند. اتباع پاکستانی به دلیل این که بیشتر در محیط باز و آلوده زندگی می‌کنند و از آب بهداشتی برخوردار نمی‌باشند، به بیماری‌های انگلی، وبا و اسهال‌های خونی مبتلا

می‌شوند. متأسفانه، پاکستانی‌ها و افغانه ساکن در این منطقه از سطح وضعیت بهداشتی مطلوبی برخوردار نیستند و در صورت تشخیص بیماری از طریق شبکه بهداشت شهرری درمان آنان پی‌گیری می‌گردد. با این که کلیه خدمات بهداشتی تشخیصی مانند نمونه‌گیری، آزمایش و همچنین درمانی بیماری‌های خاص مانند وبا، سل و مالاریا در این مرکز بهداشتی به صورت رایگان صورت می‌گیرد و مرکز بهداشت فیروز آباد همواره در طرح‌های مختلف واکسیناسیون با اعزام مأمورین بهداشت خود به محله حاشیه‌نشینان پاکستانی خدمات مناسبی را از جمله تزریق واکسن‌های ضدبیماری‌های فلج اطفال، سل، سرخک، اوریون به آنان ارائه می‌کند. از طرف دیگر، این افراد به دلیل رفت و آمد به کشورهای پاکستان و افغانستان و شیوع بیماری‌های عفونی مانند وبا، این بیماری را با خود انتقال می‌دهند.

اگرچه مرکز بهداشت تلاش خود را در مبارزه با شیوع بیماری‌های عفونی تمام تلاش خود را انجام می‌دهد، نبود واکسن وبا در کشور، باعث می‌شود تا این بیماری که بسیار ساده می‌توان از شیوع آن جلوگیری کرد، تبدیل به یک معضل اجتماعی گردد. تقاضای من از اساتید و همکارانم که در این عرصه هستند، نیم‌نگاهی به تجربیات ما است که خط اول بهداشت و درمان این کشور هستیم و در اتاق‌های در بسته خودمان نشستیم. امیدوارم که این مکاتبات و نامه‌ها را مطالعه کنند و از کنار آن‌ها گذرا رد نشوند تا از وقوع آسیب به مردم زحمتکش کشورمان جلوگیری شود...»